

[H. P. Hansen.]

af 3 Aar fra ca. 41 000 til 61 000, og saa sagde det ærede Medlem: Dette skyldes i en væsentlig Grad Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Nu siger det ærede Medlem, at han erkender, at Retsforbundet har sin Andel heri, idet Retsforbundet i 1927 stemte for Forslaget om den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald. Jeg mener, at naar det ærede Medlem nu vil hævde, at den væsentlige Aarsag til den stærke Tilgang til Fattigvæsenet er den ekstraordinære Understøttelses Bortfald, burde det ærede Medlem i Sandhedens Interesse have sagt: Men vi Retsforbundsmænd, vi stemte i 1927 for denne Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald, og naar Tilgangen til Fattigvæsenet har været saa stor, som den har, har vi Retsforbundsmænd vor store Andel deri. Det gjorde det ærede Medlem ikke. Det ærede Medlem gav det Udseende af, at Retsforbundet virkelig var bedrøvet over denne Tilgang til Fattigvæsenet.

Aaret efter, i 1928, stemte Retsforbundet mod et Forslag om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse. Og naar nu det ærede Medlem siger, at man beklager denne Fejltagelse, saa kan jeg ikke tro, det var en Fejltagelse; thi det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem Hr. Axel Dam, udtalte sig saaledes om Sagen — jeg anmoder den højtærede Formand om Tilladelse til at oplæse et ganske kort Citat —, det findes i Rigsdagstidenden 1927—28 paa Sp. 4059:

„Retsforbundets Repræsentanter i Rigsdagen vilde svigte deres Mission fra Vælgerne, hvis vi stemte for det foreliggende radikale Forslag.“

Det var altsaa ingen Overilelse; Retsforbundet havde haft et Aar til at betænke sig i, og saa erklærede et af Retsforbundets Medlemmer, at man vilde svigte sin Mission overfor Vælgerne, hvis man gik med til at yde ekstraordinær Understøttelse til de arbejdsløse, og saa stemte man imod med det Resultat, at nye Tusinder blev vist over til Fattigvæsenet.

Det ærede Medlem var saa meget fortørnet, fordi jeg havde talt om hans Udtalelser overfor Socialdemokraterne, og sagde, at jeg havde moralsk krænket Forretningsordenen. Ja, saa sensible er Retsforbundets Medlemmer, at de føler Forretningsordenen moralsk krænket, fordi jeg havde betegnet det ærede Medlems Udtalelser paa en vis Maade — dog ikke paa den Maade, de egentlig burde betegnes paa; det kunde jeg

ikke gøre, af Hensyn til Forretningsordenen. Men jeg vil spørge det ærede Medlem: Hvad mener det ærede Medlem, da med denne Udtalelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse? Den lyder saaledes:

„Jeg ved nok, at der er dem, der har Betæneligheder i Retning af, at hvis alle disse Mennesker holdes udenfor det offentlige Fattigvæsen, saa vil Socialdemokratiet faa en hel Del Stemmer. Dette er vist ogsaa sandsynligt. Om det er det, der ligger bag ved som Biformaal med Forslagene, det tør jeg ikke sige noget om, jeg skal ikke her tale om noget, jeg ikke ved, men der er andre, der siger det, og jeg tror ogsaa, det er rigtigt.“

Det ærede Medlem kommer altsaa her og insinuerer, at Socialdemokraterne ved dette Lovforslags Fremsættelse i Virkeligheden har til Hensigt at skaffe sig selv en Fordel ved at faa nye Stemmer. Det var det, jeg betegnede med „at bringe en Historie rundt“, og jeg spørger det ærede Medlem: Hvad var Meningen med denne Udtalelse?

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen kom i Slutningen af sin Tale ind paa nogle Betragtninger af mere polemisk Art, hvor han bl. a. rettede noget i Retning af et Overfald paa nogle ikke tilstedeværende Medlemmer af mit Parti. Jeg vil i den Anledning gerne have Lov til at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen. Det ærede Medlem sagde, at de paagældende Medlemmer af det radikale Venstre smilede og lo, naar der var Tale om Grundskyld. (Et Medlem: Han sagde: grinte) ... ja, jeg siger smilede og lo, maaske sagde det ærede Medlem grinte, men det skænker jeg ham — naar der var Tale om Grundskyld, Frihandel og lignende. Og jeg kan godt forstaa, at naar det ærede Medlem staar og ser ned over det radikale Venstres smilende Ansigter, medens han taler, tror han, det er Sagen, de ler af, fordi det radikale Venstre altid sætter Sagen over Personen. Men der kan ske Undtagelser, og jeg vil gøre det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen opmærksom paa, at det var ikke Sagen, men Personen, der blev smilet, let og grint af.